

บทที่ 1

บทนำ

การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรประกอบกับการที่ผู้ปกครองของเด็กเริ่มตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของเด็กเล่นที่มีผลต่อการพัฒนาของเด็ก ไม่ว่าจะเป็นในด้านความคิดริเริ่ม การฝึกทักษะ ตลอดจนการเรียนรู้ของเด็กได้มากขึ้นทำให้ความต้องการของเด็กเล่นโดยเฉพาะของเล่นที่ทำจากพลาสติกและโลหะมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วทั้งตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ ดังนั้นอุตสาหกรรมการผลิตของเล่นในประเทศไทยจึงกลายเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญและมีการพัฒนามากยิ่งขึ้นประกอบกับนักลงทุนชาวต่างชาติที่ความชำนาญทางด้านนี้ตัดสินใจเข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้นทั้งนี้เนื่องจากแรงงานที่มีฝีมือมีจำนวนมาก ค่าจ้างแรงงานต่ำและยังได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร (GSP) จึงทำให้ตลาดการส่งออกมีอัตราการขยายตัวสูงขึ้น จากในอดีตถึงปัจจุบันมูลค่าการส่งออกของสินค้าประเภทนี้ได้เพิ่มมากขึ้น เช่น มูลค่าการส่งออกในปี 2531 มีมูลค่า 2,429 ล้านบาท ซึ่งเพิ่มจากปี 2529 ที่มีมูลค่าการส่งออกเพียง 649.6 ล้านบาทและในปี 2532 มูลค่าการส่งออกได้เพิ่มขึ้นเป็น 3,600 ล้านบาท จะเห็นได้ว่าอัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมประเภทนี้มีแนวโน้มที่ดี ซึ่งถ้าหากประเทศไทยสามารถรักษาอัตราการเติบโตในระดับนี้ได้คาดว่าอุตสาหกรรมของเด็กเล่นจะมีมูลค่าในการส่งออกติดอันดับ 1 ใน 10 ของสินค้าส่งออกที่สำคัญของประเทศในอนาคต

โครงสร้างของอุตสาหกรรม

การผลิตของเล่นพลาสติกถึงแม้ว่าจะเริ่มต้นกันมานาน แต่ก็ยังไม่มีการพัฒนาคุณภาพเท่าที่ควรเนื่องจากผู้ผลิตมุ่งผลิตรายในราคาต่ำโดยเฉพาะตลาดภายในประเทศเป็นหลักประกอบกับผู้ซื้อภายในประเทศมีค่านิยมของต่างประเทศมากกว่า จึงทำให้ผู้ผลิตไม่กล้าลงทุนในการที่จะนำเทคโนโลยีใหม่ๆ จากต่างประเทศเข้ามาเพราะต้องลงทุนสูงและตลาดมีจำกัด (ยกเว้นโรงงานขนาดใหญ่และมีตลาดที่แน่นอนโดยเฉพาะโรงงานที่ผลิตเพื่อการส่งออกเพียงอย่างเดียว) รวมทั้งกฎหมายภาษีศุลกากรยังมีขีดจำกัดต่อการลงทุนคือ ในการนำเข้าของเล่นสำเร็จรูปจากต่าง

ประเทศจะเสียภาษีร้อยละ 35 [1] แต่ถ้านำวัตถุดิบเข้ามาทำการผลิตจะต้องเสียภาษีนำเข้าวัตถุดิบร้อยละ 45 [1] ซึ่งสูงกว่าการนำเข้าของเล่นสำเร็จรูปร้อยละ 10 จึงทำให้อุตสาหกรรมผลิตของเล่นในประเทศไทยเจริญซีกว่าประเทศอื่น ๆ เนื่องจากถ้าผู้ผลิตนำวัตถุดิบจากต่างประเทศเข้ามาทำการผลิตเพื่อตลาดภายในประเทศก็จะมีต้นทุนการผลิตสูงและเมื่อรวมกำไรเข้าไปด้วย จะทำให้มีราคาในการจำหน่ายสูงกว่าราคาของเล่นที่นำเข้าจากต่างประเทศ

ในปี 2520 [1] คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ได้ประกาศให้มีการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมผลิตของเล่นทั้งนี้เพื่อช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถตัดสินใจที่จะลงทุนโดยได้รับสิทธิประโยชน์บางประการจากการที่กิจการของตนได้รับการส่งเสริมซึ่งรายละเอียดจะได้กล่าวในหัวข้อของการส่งเสริมการลงทุน

ประเภทของเล่น

ของเล่นที่ผลิตในประเทศไทย สามารถจำแนกประเภทตามชนิดของวัตถุดิบหลักที่ใช้ในการผลิตได้ 3 ประเภท ได้แก่

1 ของเล่นที่ทำด้วยพลาสติก

- ชนิดที่ไม่มีเครื่องยนต์กลไกอยู่ภายใน (NON - MECHANICAL TOYS)

ของเล่นประเภทนี้ มีทั้งชนิดที่เคลื่อนที่ไม่ได้ และเคลื่อนที่ได้ โดยใช้แรงผลัก ดัน ลากจูง จากผู้เล่นเป็นส่วนใหญ่ซึ่งมักจะเป็นการจำลองมาจากของจริง

- ชนิดที่มีเครื่องยนต์กลไก (MECHANICAL TOYS)

ของเล่นประเภทนี้จะมีระบบกลไกอยู่ภายในตัวของเล่น ซึ่งจะมีทั้งระบบเครื่องกล หรือระบบเครื่องไฟฟ้าหรือแบตเตอรี่ (A/C TOYS & D/C TOYS)

2 ของเล่นที่ทำด้วยไม้

3 ของเล่นที่ทำด้วยผ้า

ซึ่งรายละเอียดแสดงได้ดังตารางที่ ก-1

วัตถุดิบ

วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตของเล่นประมาณร้อยละ 75 - 80 [2] เป็นวัตถุดิบนำเข้ามาจากต่างประเทศประกอบด้วยเม็ดพลาสติกชนิดต่าง ๆ และส่วนประกอบของกลไกต่าง ๆ (GEAR BLOCK) เช่น สกรู มอเตอร์ เป็นต้น ถึงแม้ว่าปัจจุบันจะมีบริษัทภายในประเทศที่ทำการผลิตเม็ดพลาสติกขึ้นเองแต่ก็ยังไม่สามารถผลิตได้ทุกชนิดให้มีมาตรฐานตรงกับความต้องการใช้ของผู้ผลิตสินค้าเฉพาะอย่างได้จึงต้องมีการนำเข้าเม็ดพลาสติกในส่วนนี้ ชนิดของเม็ดพลาสติกที่ใช้ในอุตสาหกรรมประเภทนี้ ได้แก่

- 1 เม็ดพลาสติก PP
- 2 เม็ดพลาสติก PS
- 3 เม็ดพลาสติก PVC
- 4 เม็ดพลาสติก PE

ซึ่งการเคลื่อนไหวราคาของเม็ดพลาสติกชนิดดังกล่าวในปี 2536 แสดงในตารางที่ ก-2

ในปัจจุบันปริมาณการนำเข้าของเม็ดพลาสติกมีจำนวนลดลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเม็ดพลาสติก PP HDPE และ LDPE [2] ทั้งนี้เนื่องมาจากสาเหตุ 2 ประการ คือ ประการแรก มีบริษัทภายในประเทศที่ทำการผลิตเม็ดพลาสติกเพิ่มมากขึ้น เช่น บริษัทไทยพลาสติกและเคมีภัณฑ์ จำกัด, บริษัทไทยโพลีเอทิลีน จำกัด, บริษัทเอ็ช เอ็ม ซี โพลีเมอร์ จำกัด ฯลฯ ประการต่อมาราคาของเม็ดพลาสติกภายในประเทศลดลงตามราคาตลาดโลกซึ่งส่วนใหญ่จะเป็น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น สิงคโปร์และแคนาดา ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มประเทศดังกล่าวเป็นกลุ่มที่เรามีการส่งเม็ดพลาสติกเข้ามา (นอกจากนี้ยังมีฮ่องกง และ ญี่ปุ่น ซึ่งมีราคาถูกและคุณภาพได้มาตรฐานอีกกลุ่มหนึ่ง) อย่างไรก็ตามผลจากการผลิตเม็ดพลาสติกได้เองภายในประเทศนอกจากจะลดการนำเข้าของเม็ดพลาสติกจากต่างประเทศแล้วยังทำให้เกิดการส่งออกของสินค้าประเภทนี้ขึ้น ถึงแม้ว่าจะเป็นปริมาณที่ไม่มากนักก็ตามแต่ก็ช่วยให้การขาดดุลการค้าของประเทศลดลงในระดับหนึ่ง

นอกจากเม็ดพลาสติกซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการผลิตของเล่นพลาสติกแล้วก็ยังมีส่วนประกอบต่างๆ ที่เป็นกลไก ได้แก่ สปริง สกรู และอื่น ๆ ที่เป็นวัตถุดิบซึ่งได้จากการผลิตภายในประเทศประมาณร้อยละ 20 - 25 เช่น กล้องกระดาษ สี ฤงพลาสติกสำหรับบรรจุและเคมีภัณฑ์บางชนิด เป็นต้น

เทคนิคการผลิต

การผลิตของเล่นพลาสติกจะต้องใช้ความรู้ความชำนาญในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำแม่พิมพ์ส่วนประกอบต่าง ๆ บางชนิด ทำให้ผู้ส่งออกจำเป็นต้องสั่งทำจากแหล่งผลิตอื่นแล้วนำมาใช้ในการผลิตภายในบริษัทของตน นอกจากนี้ความรู้และวิธีการผลิตต่าง ๆ ก็ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่จากผลการสำรวจ [2] พบว่าในกิจการที่ร่วมหุ้นกับชาวต่างชาติมักจะไม่ค่อยมีปัญหาในด้านของเทคนิคการผลิตมากนัก ขณะที่ผู้ประกอบการที่ไม่ได้ร่วมหุ้นกับชาวต่างชาติจำเป็นต้องจ้างช่างเทคนิคชาวต่างชาติเข้ามาสอนให้แก่คนไทย ซึ่งมีผลทำให้ผู้ประกอบการจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงขึ้น ในปัจจุบันความสามารถในการผลิตแม่พิมพ์ของคนงานไทยสูงขึ้น เนื่องจากการถ่ายทอดจากชาวต่างชาติ อีกทั้งความพยายามที่จะหาเทคนิคที่ดีกว่ามาประยุกต์ใช้ ดังนั้นในบางบริษัทจึงลดค่าใช้จ่ายในส่วนที่ต้องนำชาวต่างชาติมาสอนได้ในระดับหนึ่ง

การจ้างงาน

อุตสาหกรรมการผลิตของเล่นเป็นอุตสาหกรรมที่ต้องใช้แรงงานเป็นจำนวนมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประกอบชิ้นส่วนต่าง ๆ ให้สมบูรณ์ในแต่ละชุด การบรรจุหีบห่อตลอดจนการขนส่งและอื่น ๆ โดยที่ระดับการศึกษาของคนงานไม่จำเป็นต้องสูงนักเพียงแต่อาศัยทักษะและความชำนาญดังนั้นอุตสาหกรรมประเภทนี้จึงมีส่วนในการเพิ่มโอกาสการจ้างงานและการกระจายรายได้ไปสู่กลุ่มของประชากรที่มีความรู้ต่ำได้มากขึ้น

ต้นทุนการผลิต

วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตโดยรวมร้อยละ 70 - 80 [2] ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเช่นเม็ดพลาสติก ผ้าโพลีเอสเตอร์ นอกจากนี้ยังมีส่วนประกอบประเภทชิ้นส่วน สปริง มอเตอร์ สี โดยการนำเข้าจะมาจากฮ่องกง ไต้หวันและญี่ปุ่น ทำให้ต้นทุนวัตถุดิบสูงขึ้นส่วนวัตถุดิบภายในประเทศส่วนมากจะเป็นไม้โดยเฉพาะไม้ยางพาราที่เป็นผลพลอยได้จากการทำสวนยางภายในประเทศนั่นเอง

ทางด้านต้นทุนแรงงาน ปรากฏว่า ผลจากการปรับค่าแรงภายในประเทศทำให้ต้นทุนการผลิตของเล่นของไทยเสียเปรียบคู่แข่งรายสำคัญ ก็คือ สาธารณรัฐประชาชนจีนซึ่งมีค่าแรง

ถูกกว่าไทยอีกทั้งวัตถุดิบซึ่งผลิตขึ้นเองภายในประเทศ ทำให้สาธารณรัฐประชาชนจีนสามารถครองตลาดที่สำคัญอย่างสหรัฐอเมริกาได้

นอกจากที่กล่าวมาข้างต้นยังมีต้นทุนในส่วนอื่น เช่น ค่าใช้จ่ายของโรงงาน ค่าดอกเบี้ย ฯลฯ ซึ่งสามารถประมาณได้ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 แสดงโครงสร้างต้นทุนการผลิตของเล่นพลาสติก

(ที่มา : บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย)

ประเภทของต้นทุน	คิดเป็นร้อยละ
เม็ดพลาสติก	30
ชิ้นส่วนโลหะ	10
บรรจุภัณฑ์	20
ค่าแรงงาน	15
ค่าใช้จ่ายโรงงานทั่วไป	8
ค่าเสื่อมราคา	8
ค่าดอกเบี้ย	5
ต้นทุนอื่น ๆ	4
รวมทั้งสิ้น	100

การตลาด

ลักษณะตลาดของเล่นแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ตลาดของผู้ผลิตรายเล็กและผู้ผลิตรายใหญ่ โดยที่ตลาดของผู้ผลิตรายใหญ่จะมุ่งผลิตเพื่อการส่งออกเป็นหลักของเล่นที่ผลิตจึงมีคุณภาพและได้มาตรฐานตามมาตรฐานของตลาดต่างประเทศ แต่ก็ต้องพบกับปัญหาการแข่งขันกับคู่แข่ง ได้แก่ ญี่ปุ่น ฮองกง ไต้หวัน เป็นต้น อย่างไรก็ตามของเล่นที่ผลิตในประเทศไทยได้เปรียบด้านต้นทุนการผลิตต่ำกว่า เนื่องจากค่าแรงถูกจึงทำให้สามารถแข่งขันกับตลาดต่างประเทศได้ สำหรับผู้ผลิตรายเล็กซึ่งมีเป็นจำนวนมากผลิตของเล่นเพื่อจำหน่ายในประเทศลักษณะตลาดของผู้ผลิตรายเล็กจะมีสภาพการแข่งขันสูง จึงทำให้มีการผลิตของเล่นที่มี

คุณภาพต่ำและมีราคาถูกออกมาจำหน่าย นอกจากนี้จะประสบกับการแข่งขันระหว่างผู้ผลิตด้วยกันเองภายในประเทศแล้วยังต้องแข่งขันกับการนำเข้าจากต่างประเทศอีกด้วย

1 การจำหน่าย

การจำหน่ายของสินค้าประเภทนี้ ก็มีลักษณะเช่นเดียวกับสินค้าประเภทอื่นซึ่งสามารถแบ่งเป็นขั้นตอนได้ ดังนี้

- ผู้ผลิตจำหน่ายให้ผู้แทนจำหน่าย ผู้นำเข้า และผู้ค้าส่ง
- ผู้นำเข้าหรือตัวแทนจำหน่ายจำหน่ายให้แก่ผู้ค้าส่งและห้างสรรพสินค้าและผู้ค้าปลีกทั่วไป
- ผู้ค้าส่งจำหน่ายให้แก่ห้างสรรพสินค้าและผู้ค้าทั่วไป
- ผู้ค้าปลีกและห้างสรรพสินค้าจำหน่ายแก่ผู้บริโภคทั่วไป

ซึ่งสามารถแสดงเป็นไดอะแกรมได้ดังรูปที่ 1.1

2 การจำหน่ายและการชำระเงิน

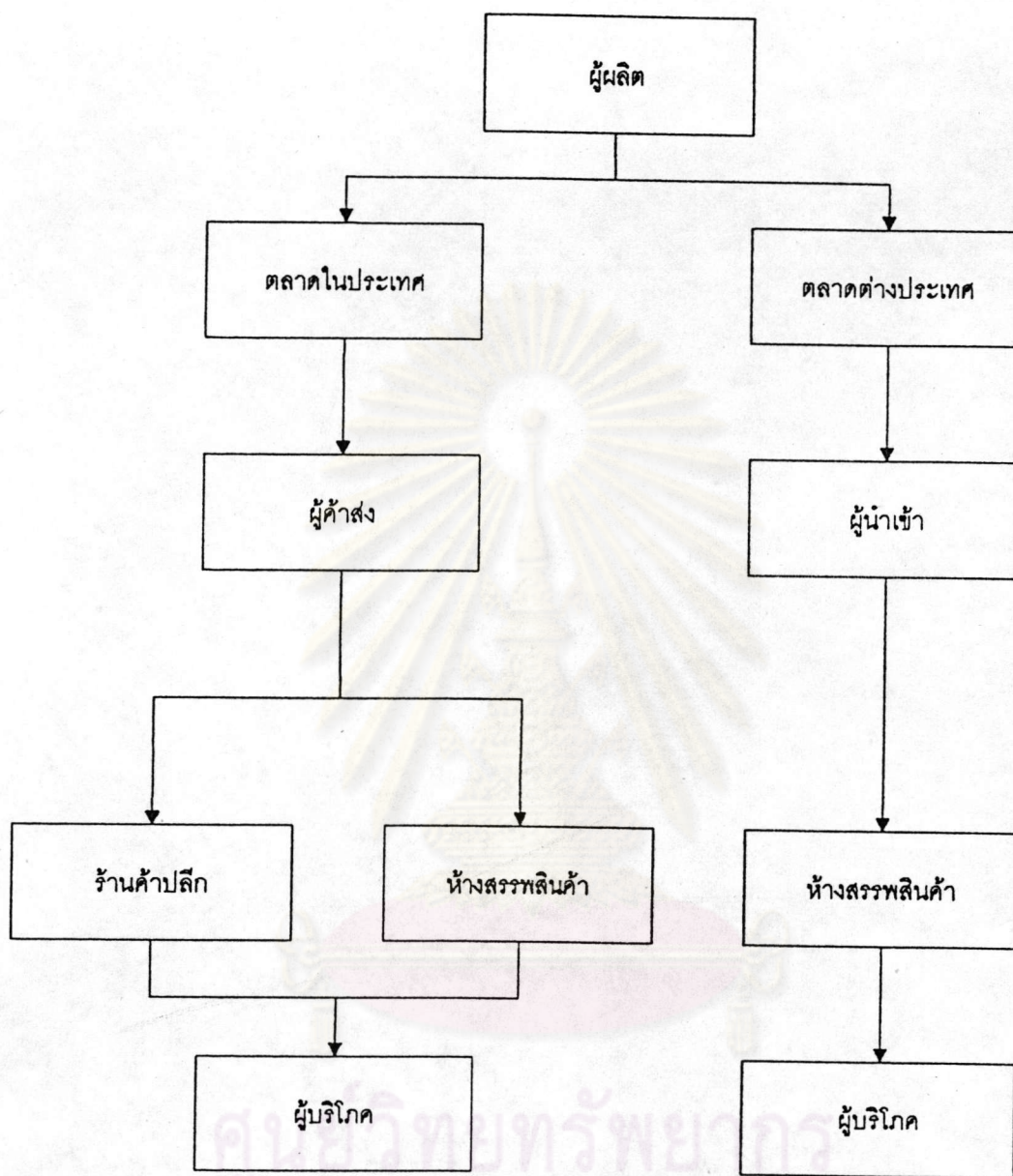
ราคาจำหน่ายของของเล่น จะขึ้นกับปริมาณการสั่งซื้อ หากสั่งซื้อปีละมาก ๆ และเป็นลูกค้าประจำก็จะจำหน่ายในราคาที่ต่ำกว่าปกติ ซึ่งเป็นหลักธรรมดาในการขาย โดยทั่วไปราคาของเล่นจะอยู่ระหว่างชุดละ 5-18,000 บาท [2] ซึ่งขึ้นอยู่กับความยากง่ายของกระบวนการผลิตสินค้านั้น ในการซื้อขายโดยปกติจะใช้ราคา FOB BANGKOK ส่วนการชำระเงินโดยทั่วไปจะใช้วิธีเปิด LETTER OF CREDIT

3 การนำเข้า

ของเล่นที่นำเข้าจากต่างประเทศ จะเป็นสินค้าคุณภาพดีที่มีจุดประสงค์ของการนำเข้ามาเพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคที่มีรายได้สูง ทั้งนี้ประมาณร้อยละ 50 [2] ของการนำเข้ามาจากฮ่องกงและไต้หวันโดยในปี 2533 มีมูลค่าการนำเข้ารวม 446.98 ล้านบาท เทียบกับปี 2532 ซึ่งมีมูลค่าการนำเข้ารวม 307.88 ล้านบาทซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 45.2 มูลค่าการนำเข้าของของเล่นจากประเทศต่าง ๆ ในปี 2531 - 2536 แสดงดังตารางที่ ก-3 และ ก-4 ตามลำดับ

4 การส่งออก

ในปี 2533 มีการส่งออกของเล่นไปต่างประเทศคิดเป็นมูลค่า 5,966.1 ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี 2532 คิดเป็นร้อยละ 41.5 โดยส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกามากที่สุด ซึ่งมูลค่าการส่งออกของของเล่นไปยังประเทศต่าง ๆ ในปี 2531 - 2536 แสดงดังตารางที่ ก-5 และ ก-6

รูปที่ 1.1 ขั้นตอนการจำหน่ายของเล่น

เป็นที่น่าสังเกตว่าปัจจุบันตลาดในกลุ่มประชาคมยุโรปได้ทวีความสำคัญมากขึ้นเป็นลำดับและเมื่อมีการรวมเป็นตลาดเดียวกันของกลุ่มประชาคมยุโรปในปี 2535 แล้วกลุ่มประชาคมยุโรปจะเป็นตลาดที่ใหญ่กว่าสหรัฐอเมริกา ดังนั้นจึงควรที่ผู้ผลิตและผู้ส่งออกจะต้องเริ่มศึกษาและปรับปรุงคุณภาพตลอดจนรูปแบบของสินค้าให้ได้มาตรฐานตามที่กลุ่มประชาคมยุโรปกำหนด ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ด้านการส่งออกในระยะยาวต่อไป

การขนส่ง

ของเล่นที่ส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศโดยปกติจะใช้วิธีการขนส่งทางเรือ โดยการบรรจุกล่องลงใน CONTAINER

การส่งเสริมการลงทุน

ในปี 2520 [2] คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้เริ่มให้การส่งเสริมการลงทุนแก่อุตสาหกรรมของเล่นเป็นครั้งแรกและในช่วงปี 2524 - 2527 ได้มีผู้ขอรับการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมของเล่นเพิ่มมากขึ้นโดยมีโรงงานที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนเป็นกลุ่มแรก 12 โรงงานและบริษัทที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุนเป็นรายแรก ได้แก่ บริษัทไทยทอย จำกัด ซึ่งได้รับอนุมัติส่งเสริมเมื่อปี 2524 และจนถึงสิ้นปี 2536 ปรากฏว่ามีผู้ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุนผลิตของเล่นรวมทั้งสิ้น 30 ราย แบ่งเป็นโครงการใหม่ 5 รายและเป็นโครงการขยาย 7 ราย ในจำนวนนี้มีผู้ที่ถูกถอนบัตรส่งเสริมและยกเลิกโครงการ 3 ราย มีการจ้างแรงงานไทย 12,726 คน และมีกำลังการผลิตรวม (ต่อปี) ดังแสดงในตารางที่ ก-7

อุตสาหกรรมของเล่นทำการผลิตเพื่อการส่งออก จะได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการการลงทุนทั้งหมด ทั้งนี้เนื่องจากจะได้รับสิทธิประโยชน์ดังต่อไปนี้

- ได้รับยกเว้นอากรนำเข้าและภาษีการค้าสำหรับวัตถุดิบนำเข้ามาเพื่อทำการผลิต
- ได้รับยกเว้นอากรขาออกและภาษีการค้า
- ได้รับอนุญาตให้หักเงินได้พึงประเมินในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 5 ของรายได้ที่เพิ่มจากปีก่อน [2] จากการส่งออกโดยไม่รวมค่าประกันภัยและขนส่ง

ดังนั้น ในการที่ผู้ประกอบการต้องการจะทำการส่งออกควรที่จะยื่นเรื่องขออนุมัติการส่งเสริมการลงทุนเพื่อได้รับสิทธิประโยชน์ดังกล่าวโดยเงื่อนไขและข้อกำหนดของการที่จะได้รับอนุมัติการส่งเสริมสามารถหารายละเอียดได้ที่กระทรวงอุตสาหกรรม

ความช่วยเหลือของรัฐบาล

- รัฐได้ให้การส่งเสริมการลงทุนโดยมีเงื่อนไขว่าผู้ผลิตต้องส่งออกไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของยอดขายและมีเงินลงทุนไม่น้อยกว่า 2 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดินและเงินทุนหมุนเวียน)
- กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของเล่นโดยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อให้ผู้ผลิตได้รับความเชื่อถือในคุณภาพของผลิตภัณฑ์จากผู้ใช้
- ให้ความช่วยเหลือในด้านเงินกู้เพื่อการลงทุน โดยเสียอัตราดอกเบี้ยต่ำสำหรับอุตสาหกรรมขนาดย่อมที่มีเงินทุนจากทะเบียนไม่เกิน 5 ล้านบาท

ปัญหาของอุตสาหกรรมการผลิตของเล่น

1 ด้านการผลิต

- ผู้ผลิตของไทยยังขาดความรู้เกี่ยวกับวิธีการผลิต (Technical Know how) ที่ทันสมัย โดยเฉพาะการทำแม่พิมพ์ส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์
- วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต อาทิเช่น พลาสติกและชิ้นส่วนต่าง ๆ เช่น เฟือง (gear) น็อต สกรู และอื่น ๆ ตลอดจนวัสดุที่ใช้ในการทำหีบห่อโดยเฉพาะที่เป็นพลาสติกยังไม่สามารถผลิตได้จากภายในประเทศ จึงจำเป็นต้องนำเข้าจากต่างประเทศทำให้ต้นทุนการผลิตสูง
- ผู้ประกอบการไทยที่ร่วมหุ้นกับชาวต่างชาติในทุกกิจการจำเป็นต้องอาศัยเทคนิคการผลิตจากผู้ร่วมหุ้นชาวต่างประเทศเป็นหลักและเมื่อหุ้นส่วนต่างชาติดอนหุ้นหรือมีปัญหาแยกตัวไปผู้ลงทุนฝ่ายไทยบางรายไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้เนื่องจากขาดความรู้ความชำนาญ และประกอบกับช่างเทคนิคที่หุ้นส่วนต่างชาตินำเข้ามา มักจะไม่ค่อยถ่ายทอดวิธีการที่สำคัญและทันสมัยแก่ช่างเทคนิคฝ่ายไทย

2 ด้านการตลาด

- ในการหาตลาดและการควบคุมตลาดในกิจการที่ร่วมหุ้นส่วนใหญ่ จะอยู่ที่หุ้นส่วนต่างชาติทำให้หุ้นส่วนฝ่ายไทย บางรายมีปัญหาในการหาตลาดเมื่อหุ้นส่วนต่างชาติถอนหุ้นหรือแยกตัวไป
- ในกิจการที่ผู้ประกอบการเป็นคนไทยไม่ร่วมหุ้นกับชาวต่างชาติ มักจะประสบปัญหาในการแสวงหาตลาดการจำหน่ายและต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐบาล

วัตถุประสงค์การศึกษา

เพื่อเสนอแนวทางในการจัดการระบบควบคุมคุณภาพและปรับปรุงคุณภาพสำหรับกระบวนการประกอบของเล่น

ขอบเขตการศึกษา

- 1 จะศึกษาเฉพาะในส่วนของกระบวนการประกอบของเล่นของโรงงานตัวอย่างเท่านั้น
- 2 ในการศึกษาครั้งนี้จะมุ่งเน้นที่การเสนอแนวทางจัดการระบบควบคุมคุณภาพที่เหมาะสมกับโรงงานตัวอย่าง

ขั้นตอนการศึกษา

- 1 ศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2 สัมภาษณ์สถานภาพการบริหารงานด้านคุณภาพของโรงงานตัวอย่าง และเก็บข้อมูลของเสียของสินค้า 2 ชนิด คือ รถขยะ 6 ล้อ และ รถไค้ก เพื่อใช้เป็นตัวเปรียบเทียบ
- 3 จัดทำแผนคุณภาพ (Quality Plan) สำหรับกระบวนการประกอบของเล่น
- 4 ปรับปรุงและพัฒนากระบวนการควบคุมคุณภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการประยุกต์ใช้กับโรงงานตัวอย่าง
 - เสนอรูปแบบขององค์กรเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการระบบควบคุมคุณภาพ
 - เสนอรูปแบบการจัดการระบบควบคุมคุณภาพสำหรับวัตถุดิบหรือชิ้นส่วนนำเข้า
 - ประยุกต์ใช้แผนการสุ่มตัวอย่างเพื่อการยอมรับ (MIL STD-105E) สำหรับสินค้า

ที่สั่งซื้อจากภายนอก

- เสนอตัวอย่างแผนการตรวจติดตามคุณภาพสำหรับชิ้นส่วนที่ผลิตเองจากโรงงานฉีดขึ้นรูปพลาสติก

- เสนอรูปแบบการจัดการระบบควบคุมคุณภาพภายในกระบวนการประกอบ
 - ออกแบบฟิกซ์เจอร์ช่วยในตำแหน่งที่เกิดของเสียมาก
 - กำหนดจุดตรวจสอบที่สำคัญภายในกระบวนการประกอบ
- เสนอรูปแบบการจัดการระบบควบคุมคุณภาพสำหรับสินค้าสำเร็จรูป
 - จัดทำสัญลักษณ์แสดงผลการตรวจสอบขั้นสุดท้าย

5 จัดทำเอกสารต่าง ๆ ที่จำเป็นและสอดคล้อง กับระบบควบคุมคุณภาพที่ปรับปรุง เช่น ใบตรวจสอบ บันทึกคุณภาพ ฯลฯ และแสดงเส้นทางการไหลของเอกสาร

6 ประเมินผลสำหรับการจัดการระบบควบคุมคุณภาพที่เสนอโดยเปรียบเทียบกับ ข้อมูลของเสียในข้อที่ 2 พร้อมทั้งเสนอแนวทางการปรับปรุง

7 สรุปผลการศึกษาและนำเสนอผลงาน

สำหรับรายละเอียดของขั้นตอนการดำเนินงานแสดงได้ดังตารางที่ 1.2

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1 สามารถผลิตสินค้าที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการของลูกค้า
- 2 เพิ่มความมั่นใจในการผลิตสินค้าให้ได้คุณภาพสม่ำเสมอ
- 3 ช่วยให้ฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติการมีความรับผิดชอบต่อระบบการบริหารงานคุณภาพสูงขึ้น
- 4 สร้างภาพพจน์ในการบริหารงานขององค์กร
- 5 ลดความขัดแย้งที่เกิดขึ้น
- 6 ลดต้นทุนการผลิตที่ต้องสูญเสียไปกับการผลิตชิ้นงานที่เสีย
- 7 เป็นตัวอย่างของการพัฒนาระบบจัดการควบคุมคุณภาพสำหรับอุตสาหกรรมที่มีกระบวนการผลิตคล้ายกัน

ตารางที่ 1.2 ระยะเวลาในการศึกษา

Milestone	JUN				JUY				AUG				SEP				OCT				NOV				DEC				JAN				FEB				MAR			
	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4
1. ศึกษาแผนวิจัยที่เกี่ยวเนื่อง																																								
2. สืบหาข้อมูลสถานภาพการบริหารงานด้าน คุณภาพของโรงพยาบาลตัวอย่าง																																								
3. จัดทำเอกสารเสนอโครงการการศึกษา																																								
4. จัดทำแผนควบคุมคุณภาพ (Quality Plan)																																								
5. ปรับปรุงพัฒนาระบบจัดการควบคุม คุณภาพ																																								
5.1 จัดองค์การเพื่อความเหมาะสม																																								
5.2 จัดระบบควบคุมคุณภาพวัตถุดิบ																																								
5.3 จัดระบบควบคุมคุณภาพในกระบวนการ																																								
5.4 จัดระบบควบคุมคุณภาพสินค้าสำเร็จรูป																																								
6. จัดทำเอกสารที่จำเป็นและถอดคู่มือเกี่ยวกับ ระบบควบคุมคุณภาพที่ปรับปรุง																																								
7. ประเมินผลการจัดระบบควบคุมคุณภาพ																																								
8. นำเสนอผลงาน																																								